

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové v právní věci žalobce: P. Q. H., nar. X, státní příslušnost X, zastoupen Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 6 proti žalovanému: Ministerstvo vnitra- Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. srpna 2008 č.j.: MV-68132-2/OAM-2008,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29.8.2008 č.j.: MV-68132-2/OAM-2008, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 24.7.2008, č.j. CPR-7870/1/ČJ-2008-9CPR-T262 a kterým bylo toto rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žádosti o vydání nového rozhodnutí, kterým měla být zrušena platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, potvrzeno.

Žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně nesprávně posoudil skutkový stav věci a rozhodoval v rozporu se svou dosavadní praxí. Z obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je zřejmé, že podle jejich názoru nepominuly důvody, pro které bylo rozhodnutí o

správním vyhoštění vydáno. Žalobce poukázal na to, že se jedná již o druhou žádost o vydání nového rozhodnutí ve věci správního vyhoštění. Řízení o předchozí žádosti bylo zastaveno rozhodnutím ze dne 8.1.2008 z důvodu, že podle názoru žalovaného nepominuly důvody pro vydání rozhodnutí, protože žalobce nevykonával povinnost vycházející z rozhodnutí o správním vyhoštění, tedy neopustil území České republiky. Motivován tímto názorem správního orgánu žalobce území České republiky opustil, přesto však bylo o jeho nové žádosti řízení opětovně zastaveno. Správní orgán dospěl k závěru, že ani vycestování žalobce není dostačující skutečností pro to, aby bylo možno mít za prokázané, že pominuly důvody uložení správního vyhoštění. Doba, po kterou pobývá žalobce mimo území, je dle názoru správního orgánu příliš krátká. Žalovaný ve svém rozhodnutí nově operuje pojmy „smysl“ správního vyhoštění a „cíl“. Ze strany žalovaného jde o další pohled na institut správního vyhoštění, když doposud využíval pouze pojem „důvod“. Žalobce uvedl, že teoretický rozbor tohoto institutu je irelevantní za situace, kdy fakticky pečuje o tři nezletilé občany České republiky a jeho vycestování bylo motivováno dosavadním postupem žalovaného. Za současného stavu je matka nezletilých dětí odkázána toliko na vlastní možnosti a schopnosti, které jsou s ohledem na věk dětí omezené. Smysl a cíl rozhodnutí o správním vyhoštění je nutno postavit do kontextu s faktickými okolnostmi týkajícími se osobního života nejen žalobce, ale především nezletilých dětí a jejich matky. Touto otázkou se žalovaný vůbec nezabýval a spokojil se s tím, že děti se narodily za trvání manželství matky nezletilých s X. X., přičemž tento je jejich otcem se všemi právy a povinnostmi, aniž by se zabýval tím, kdo fakticky o děti pečuje. Správní orgán neuvedl, jaká doba je přiměřená pro splnění podmínek vydání požadovaného rozhodnutí. Žalobce vyslovil nesouhlas s názorem správního orgánu, že manželství s paní X. X. bylo uzavřeno účelově. U nezletilých dětí je vedeno řízení o popření otcovství a dosavadní zákonný zástupce si vyživovací povinnost neplní. Žalovaný je povinen postupovat tak, aby hájil zájmy dítěte. Tento stav způsobí vážný zásah do sféry vývoje nezletilých. Tuto skutečnost žalovaný zcela ignoruje. Je nezvratné, že nezletilé děti jsou občany České republiky, a proto je postup žalovaného v rozporu s článkem 2 a 3 odst. 2 Úmluvy o právech dítěte. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra, tak rozhodnutí prvostupňové a věc vrátil k dalšímu řízení.

Ministerstvo vnitra ve vyjádření k žalobě uvedlo, že správní orgán prvního stupně dostatečně zdůvodnil a vysvětlil protiprávnost jednání žalobce, když toto plyne i ze samotného spisového materiálu. Povinnost stanovenou v rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce respektoval po dobu pouze několika měsíců, což je v zásadním nepochopení ke stanovené délce 5 let správního vyhoštění. Pokud se týká rodinných vazeb žalobce, byl učiněn závěr, že nezletilé děti se narodily za trvání manželství paní X. X. s panem X. , který je tak považován za otce se všemi s tím plynoucími právy a povinnostmi. Nevydání rozhodnutí o zrušení správního vyhoštění je řádně zdůvodněno a bylo učiněno v souladu se zákonem. Ustanovení § 122 odst. 5 písm. a) zákona o pobytu cizinců nelze aplikovat, neboť žalobce nesplnil povinnost ukončení pobytu a opuštění území České republiky. Dále žalovaný poukázal na to, že z azylového řízení bylo zjištěno, že žalobce se na území zdržoval nelegálně od svého příjezdu v roce 2000 do roku 2004, kdy vstoupil právě po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění do azylového řízení.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že žalobci bylo rozhodnutím ze dne 13.8.2004 č.j. SCPP-457/UL-V-SV-2004 uloženo správní vyhoštění na 5 let, tedy do 13.8.2009 s tím, že doba k vycestování byla stanovena do 11.10.2004. Dne 28.5.2008 byla na Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie doručena žádost účastníků (X. X., X. X.) o vydání nového rozhodnutí, kterým se zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění č.j. SCPP-457/UL-V-SV-2004. V žádosti žadatelé uvedli, že v případě prvního účastníka uplynuly

více jak 3 roky od vydání rozhodnutí o správním vyhoštění a že tento účastník odcestoval dne 8.3.2008 z území České republiky. Mají tedy zato, že jsou dány zákonné podmínky pro postup správního orgánu podle § 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. O této žádosti rozhodla Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, usnesením ze dne 24.7.2008 č.j. CPR-7870-1/ČJ-2008-9CPR-T262 tak, že řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí se dle § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen správní řád), zastavuje. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl s odkazem na ustanovení § 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), že byla splněna podmínka uplynutí poloviny doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území. Pokud se jedná o podmínku pominutí důvodů pro vydání rozhodnutí, k tomu správní orgán uvedl, že tato podmínka splněna nebyla. Účastníku bylo uloženo správní vyhoštění pro porušení zákona č. 326/1999 Sb. závažným způsobem, neboť se při pobytové kontrole prokázal dokladem jiné osoby a snažil se vyhnout povinností stanoveným zákonem, tj. pobývat na území s platným cestovním dokladem a s platným vízem. Žádosti nelze vyhovět především s ohledem na skutečnost, že se jedná o příliš krátkou dobu, po kterou jmenovaný vykonává povinnosti stanovené rozhodnutím o správním vyhoštění. Území České republiky opustil dne 8.3.2008, tedy více než 3,5 roku po vydání rozhodnutí o vyhoštění. Skutečnost, že respektuje správní vyhoštění čtvrtý měsíc, je vzhledem k délce 5ti let uloženého správního vyhoštění a k závažnosti porušení zákona v nápadném nepoměru. Vycestování z území České republiky automaticky nezakládá povinnost správního orgánu vyhovět v řízení o žádosti o zrušení správního vyhoštění. Vycestováním automaticky nenastává pominutí důvodů, pro které bylo rozhodnutí vydáno.

Proti tomuto rozhodnutí podali účastníci odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím ze dne 29.8.2008 č.j. MV-68132-2/OAM-2008 tak, že odvolání se zamítá a usnesení o zastavení řízení se potvrzuje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán zřekapituloval průběh pobytu žalobce na území České republiky a zopakoval důvody uvedené v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. K věci samé pak odvolací orgán uvedl, že smyslem institutu správního vyhoštění je přimět cizince, který zákon o pobytu cizinců porušil, k opuštění území České republiky na stanovenou dobu. Účastník řízení v žádosti o vydání nového rozhodnutí existenci žádných rodinných vazeb na území České republiky neuvedl a správní orgán tedy předpokládal, že motivem jeho vycestování z území byla snaha respektovat rozhodnutí o správním vyhoštění. Usnesení o zastavení řízení je odůvodněno dostatečně a odvolací orgán se s tímto odůvodněním ztotožnil. Vycestování cizince z území po 4 letech od uložení správního vyhoštění poté, co neuspěl se svou žádostí o zrušení platnosti rozhodnutí, nelze považovat za důvod pro změnu stanoviska správního orgánu. Jedná se o příliš krátkou dobu výkonu uložených povinností ve vztahu k předchozímu jednání. Pokud se jedná o rodinné poměry cizince, k této otázce odvolací orgán uvedl, že byla řešena v řízení o předchozí žádosti ve věci zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění a v tomto předcházejícím řízení bylo konstatováno, že paní X. X. byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 5.4.2004 za účelem sloučení s manželem panem X. X., občanem České republiky. Děti se narodily za trvání manželství a pan X. je jejich otcem se všemi právy a povinnostmi z toho vyplývajících. Z tvrzení účastníků lze soudit, že toto manželství bylo uzavřeno účelově. Nezletilé děti získaly české občanství na základě předchozího účelového jednání biologických rodičů. Takové jednání lze označit za zneužití práva a i institutu manželství a rodičovství k účelům, které nejsou podle zákona o rodině jejich cílem. Vzniklá situace není důsledkem rozhodnutí správních orgánů, ale předchozího protiprávního, resp. účelového jednání účastníků řízení a je pouze na jejich uvážení, jakým způsobem dosáhnou souladu faktického a právního stavu.

Dále odvolací orgán uvedl, že při rozhodování o žádosti je posuzována relace mezi zájmem na ochraně určitých společenských zájmů před protiprávním jednáním cizince a mezi jeho zájmem na ochraně rodinného života. Odvolací orgán zhodnotil povahu a intenzitu protiprávního jednání, které bylo důvodem pro uložení správního vyhoštění, dále dalšího jednání cizince spočívajícího v nerespektování rozhodnutí a případných účelových úkonech směřujících k odvrácení důsledků způsobených předchozím protiprávním jednáním a na druhé straně existenci rodinných vazeb zdeformovaných účelovým jednáním účastníků řízení a dospěl k závěru, že nepominuly důvody pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Nebyly tak splněny podmínky pro použití § 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Podle § 122 odst. 5 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. policie může na žádost cizince vydat nové rozhodnutí, kterým zruší platnost rozhodnutí o správním vyhoštění, jestliže pominuly důvody jeho vydání a uplynula polovina doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území.

Žalobce v podané žalobě namítl, že v době podání žádosti o vydání nového rozhodnutí o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění respektoval vedle rozhodnutí o správním vyhoštění i názor vyslovený správním orgánem v řízení o předcházející žádosti o vydání nového rozhodnutí o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění a z území České republiky skutečně vycestoval. Vyslovil nesouhlas se závěrem, že toto vycestování není dostatečné pro prokázání, že pominuly důvody vydání správního vyhoštění.

Tuto námitky neshledal soud jako důvodnou. Je třeba vycházet z toho, že správní vyhoštění bylo žalobci uloženo proto, že se při pobytové kontrole prokázal dokladem jiné osoby, tedy dopustil se jednání, které je v rozporu se zákonem č. 326/1999 Sb. a narušil závažným způsobem zájem tímto zákonem chráněný, aby na území České republiky pobývali pouze cizinci, kteří se mohou prokázat řádnými doklady a kteří splňují podmínky pro pobyt na území republiky. Žalobce uložené správní vyhoštění po skončení řízení o jeho žádosti o azyl nerespektoval a z České republiky vycestoval až 8.3.2008, ačkoliv řízení o azylu bylo ukončeno dne 11.9.2006. Za této situace lze považovat závěr žalovaného, že ani vycestováním žalobce dne 8.3.2008 nepominuly důvody správního vyhoštění, za správný a odpovídající zjištěnému stavu věci a smyslu a cíli správního vyhoštění. Důvodem správního vyhoštění bylo zjištěné porušení povinností uložených zákonem ze strany žalobce, tedy ochrana zájmu chráněného tímto zákonem, aby cizinci na území pobývali pouze oprávněně a aby se prokazovali řádnými doklady. Dalším chováním, když přes rok po skončení azylového řízení území České republiky neopustil, ačkoli mu tak bylo uloženo rozhodnutím o správním vyhoštění, dal žalobce najevo, že není osobou, která by v budoucnu bez dalšího dodržovala povinnosti vyplývající ze zákona či z rozhodnutí vydaných příslušnými správními orgány. Jediným důvodem pro jeho vycestování bylo, že chtěl opětovně požádat o vydání nového rozhodnutí o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. To znamená, že neprokázal pominutí důvodů vydání rozhodnutí o správním vyhoštění.

Nelze přisvědčit námitce žalobce, že žalovaný nově zaměnil pojem „důvody“ za pojmy „smysl a cíl“. Tyto druhé dva pojmy žalovaný použil při úvaze, jaký dopad a jaké následky by správní vyhoštění mělo mít, to je skutečné opuštění území republiky a nemožnost vstupu po stanovenou dobu a respektování práva, včetně uloženého správního vyhoštění. Tyto skutečnosti žalovaný nezaměnil za důvody vydání správního vyhoštění.

Pokud se jedná o námitku žalobce, že napadené rozhodnutí má nepříjemný dopad do jeho rodinného života, neboť se nemůže podílet na péči o tři nezletilé děti a o jejich matku X. X., k tomu je třeba poukázat na to, že tyto okolnosti žalobce v žádosti o vydání nového rozhodnutí o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 15.5.2008 vůbec neuvedl. Jediným důvodem v žádosti uvedeným je, že uplynula již doba předpokládaná zákonem a že odcestoval z území České republiky. Až v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že po dobu pobytu v České republice pečoval o tři nezletilé děti – občany České republiky, u nichž probíhá řízení o popření otcovství a jejichž biologickým otcem se cítí.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na to, že uvedené okolnosti byly řešeny v předcházejícím rozhodnutí ve věci první žádosti o vydání nového rozhodnutí o zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Z tohoto vyplývá, že paní X. X. byl povolen trvalý pobyt na území České republiky dne 5.4.2004 za účelem sloučení s manželem panem X. X. Děti se narodily za trvání manželství. Ze srovnání dat povolení trvalého pobytu paní X. X. a vydání rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce a skutečnosti, že děti se narodily za trvání manželství s panem X. X., lze pro případ, že žalobce je biologickým otcem těchto dětí, dovodit, že po celou dobu od jejich narození žalobce ani matka dětí neučinili žádné kroky k tomu, aby postavení žalobce jako otce bylo zachyceno v rodných listech dětí, aby tak bylo jednoznačné, že jejich otcem je právě žalobce. Pokud tak žalobce neučinil, musel správní orgán vycházet z dosud platných údajů o otcovství, které uváděly jako otce pana X. X. Samotná tvrzená péče o nezletilé děti, kterou ostatně žalobce nijak neprokázal, nemůže být dle názoru soudu hodnocena jako důvod pro vyhovění žádosti. Je třeba vzít v potaz všechny okolnosti daného případu. V době vydání napadeného rozhodnutí byl jako otec nezletilých zapsán X. X., matka ani žalobce proti této skutečnosti do doby, než se žalobce začal domáhat zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění, žádné kroky nečinili. Pokud by bylo pravdivé tvrzení žalobce, že je biologickým otcem nezletilých, je zarážející, že ponechal bez povšimnutí, že není uveden v jejich rodných listech jako otec a péče o děti se začal dovolávat až tehdy, když chtěl docílit zkrácení doby uloženého správního vyhoštění. Vzhledem ke shora uvedeným okolnostem se jeví závěr žalovaného, že tvrzená péče o nezletilé tři děti a jejich matku není tou okolností, ze které by vyplývalo, že důvody správního vyhoštění již netrvají. Rovněž tak v daném případě dle názoru soudu nepřevážil zájem na ochraně rodinného a soukromého života žalobce nad ochranou zájmu státu, aby cizinci pobývající na jeho území dodržovali povinnosti stanovené zákonem či uložené správními rozhodnutími, neboť žalobce v tomto řízení svá tvrzení ani nijak neprokázal.

Ze všech shora uvedených důvodů má soud za to, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. října 2011

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová